

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 183. Quid præterea notandum sit circa applicationem satisfactionum
vel Indulgentiarum pro alio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

pro illo: sufficit tamen intentio habitualis, id est, semel habita & non revocata, ad eum modum, quo à n. 205. dictum est de applicatione Missæ.

Q. 183. *Quid præterea notandum sit circa ap-* 1327.

plicationem satisfactionum vel indulgentiarum pro alio. R. seqq. §. 1. Quamvis fructus meriti non sit applicabilis alteri, cum nemo per alium mereatur, sed meritum sit ad gratiam & gloriam operantis; tamen fructus satisfactionis est alteri applicabilis, ut patet in Christo, qui pro nobis satisfecit: Hinc potest vivens etiam viventi transcribere satisfactiones suas: Estque probabilius, si adsint conditiones requisitæ, Deum semper acceptare ex promissione & quadam iustitia, obligavit enim se ad hoc, ut charitas amplificaretur & omnes per ipsum essemus unum, Lugo d. 26. s. 1. Arr. d. 23. s. 1. Rayn. tom. 15. p. 2. s. 3. pu. 6. n. 12. Conditiones autem ex parte applicantis sunt, ut dum ponit opus, adsint enumerata n. 1307. item intentio, ut pro sit alteri. Ex parte autem illius, cui applicatur, requiritur remissio culpæ & status gratiæ, Lugo s. 2. & 3. Arr. s. 4. & 5.

§. 2. Applicatio satisfactionis fieri potest 1328.

absenti, ignorant, non petenti, Diana p. 5. t. 3. R. 134. Lohm. & alii: probabiliter etiam positivè nolenti, quia quamvis invito ordinariè non fiat beneficium, attamen fieri potest, uti absolutio à censura &c. oppositum tamen ex dictis n. 58. videtur probabilius. Indulgentiæ nulli etiam defuncto applicari possunt, nisi Papa expressè concedat, uti colligetur ex dicendis num. 1348. docetque cum communi Rayn. n. 3. Alteri autem

autem

autem vivo applicari non posse, habet communis cum *Lugo* à n. 11. nisi Papa interveniat.

1329. §. 3. Quando Papa concedit, ut quis possit lucrari Indulgentiam pro alio vivo, *S. Th.* & alii cum *Rayn.* f. 2. pu. 2. n. 7. rectè dicunt primum reipsa non lucrari, sed tantum ponere opus, quo supposito Papa ipse applicet Indulgentias secundo. Indulgentiam verò, quam quis applicat alteri seu vivo seu Defuncto, non potest eodem die pro se lucrari, uti dicitur n. 1366. Et quamvis actus satisfactorius, qui alteri applicatur, non maneat applicanti, tamen actus, quo applicat, non tantum est meritorius sed etiam satisfactorius, & hic manet applicanti, *Rayn.* f. 3. pu. 6. n. 5.

1330. §. 4. Si ille, pro quo fructus satisfactionis offertur, sit illius incapax vel non indigeat, *Suar.* dicit reponi in communem thesaurum Ecclesiæ. *Gabr.* & alii communius putant prodesse facienti tale opus: *Palud.* dicit prodesse facienti opus, si applicaverat alicui vivo; si autem Defuncto, putat prodesse alteri Defuncto: Sed *S. Th. Pasq.* q. 86. & alii cum *Rayn.* p. 1. n. 32. dicunt statim à Deo concedi alicui sive vivo sive Defuncto secundum interpretativam voluntatem facientis opus.

1331. §. 5. Sancti, qui in cœlo sunt, non possunt satisfactione sibi residuas applicare alicui, nam repositæ sunt in Ecclesiæ militantis thesauro, cujus clavem habet solus Papa. *Rayn.* pu. 6. n. 16.

1332. §. 6. *Nav.* putavit eum, qui indiget satisfactione pro se, invalidè applicare alteri, sed communiter contradicunt omnes. Esset tamen contra charitatem propriam secundum *Rayn.* n. 10. si quis multo reatu onustus morti proximus alte-

alteri applicaret omnes satisfactiones suas, nisi adverteret se facere per actum, qui merito & dignitate suâ damnum illud compensaret, nam ex charitate transferens augeret suam gratiam, qui est fructus æternus longè pretiosior. An autem aliquis prudenter applicet, v. g. animabus satisfactiones omnium suorum operum, dicitur n. 1336.

§. 7. Rayn. f. 2. pu. 2. rectè dicit nihil prod- 1333
esse, si quis opera satisfactoria, quæ anteceden-
ter fecit, velit postea transcribere animabus vel
alicui alteri, nam satisfactiones tales non man-
serunt suspensæ, sed vel statim applicatæ sunt,
vel repositæ in thesauro Ecclesiæ, secundum di-
cta n. 1330., nulli autem præterquam Papæ
competit dispensatio thesauri Ecclesiæ.

§. 8. Si quis nunc vivens applicet animabus 1334
omnia sacrificia & preces pro se defuncto fun-
dendas, Rayn. suprâ rectè dicit hoc etiam invali-
dè fieri, quia applicatio operis non est in pote-
state illius, pro quo offertur, sed pendet ab in-
tentione operantis, operans autem, qui suo tem-
pore offeret pro me, non offeret ad hanc meam
intentionem, sed offeret, ut profit mihi, ideoque
si tum mihi prodesse poterit, proderit; si autem
prodesse non poterit, & operans non substituat
aliam intentionem, fiet, quod n. 1330. dictum
est.

§. 9. Si subditus applicet satisfactiones suas 1335
contra applicationem Superioris, poterit pec-
care contra obedientiam, sed prævalebit sub-
diti applicatio, ut à pari dictum est de Missa n.
214. docetque cum Dur. Suar. & aliis Rayn. f. 3.
pu. 6. n. 18. actio enim talis cum omni suo fru-
ctu subest immediatè soli dominio operantis,

Tom. VI.

Ccc

cujus

cujus intentionem non potest supplere aut mutare Superior.

1336 Q. 184. Quid specialiter adhuc notandum sit circa satisfactiones vel Indulgentias pro defunctis. *q. seqq. §. 1. Rayn. in Heter. tom. 15. p. 2. f. 1. pu. 1. & seqq. iterumque pu. 10. rectè ex Scrip. PP. & sensu universalls Ecclesiæ ostendit contra aliquos, quorum argumenta solvit pu. 11. , quòd omnino pium sit, nec divinæ justitiæ aut perfectioni contrarium, si satisfactiones à nobis offerantur pro defunctis. Quòd autem animæ etiam suffragia nostra postulent, demonstrat per historias & exempla pu. 7. Præterea pu. 12. contendit esse obligationem saltem charitatis, ut animæ purgantes per aliqua opera vel suffragia adjuventur. Attamen f. 2. pu. 2. docet cum *Arr. fore prodigalitem venialiter malam contra charitatem propriam, si quis vim satisfactoriam operum totius seculuræ vitæ suæ transcriberet animabus, quod etiam insinuavi n. 1311. E contra tamen multi cum Hautino hoc laudant, dicuntque esse magis meritorium & utilius, uti notavi l. 2. n. 179.**

1337 §. 2. Motivum juvandi defunctos inter cætera est, quia vicissim possunt nobis prodesse: Imò posse utiliter peti preces animarum prout in Purgatorio existentium, docent *Rich. Gabr. Med. Bassol. Serar. Bonac. Mendoz & in eandem sententiam inclinat Suar.*, quia quamvis sint in carcere sub pœna, tamen sunt tanquam amici & filii, qui pro aliis impetrare possint. Contradicunt quidem *S. Th. Alens. Nav. Bellarm. Victor. Az. Valent, Less. Thyraus, Regin. Castrop.*, quia putant animas non scire se rogari à nobis, sed rectè dicit *Rayn. f. 3. pu. 1, n. 23. dubitari non posse,*